



Judikatūras krājums

ĢENERĀLADVOKĀTA HENRIKA SAUGMANDSGORA ĒES
[HENRIK SAUGMANDSGAARD ØE]
SECINĀJUMI,
sniegti 2019. gada 14. februārī¹

Lieta C-585/17

**Finanzamt Linz,
Finanzamt Kirchdorf Perg Steyr,
piedaloties
Dilly's Wellnesshotel GmbH**

(*Verwaltungsgerichtshof* (Augstākā administratīvā tiesa, Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Valsts atbalsts – Atbalsta shēma dabas resursu nodokļa samazinājumu veidā – Direktīva 2003/96/EK – Nodokļu uzlikšana energoproduktiem un elektroenerģijai – 17. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Energoietilpīgi uzņēmumi – Regula (ES) Nr. 651/2014 – 44. panta 1. līdz 3. punkts – Saņēmēju atlase, balstoties uz pārskatāmiem un objektīviem kritērijiem – Fiksētas summas kompensācijas izmaksa – 58. panta 1. punkts – Pārejas noteikumi – 5. panta 2. punkta d) apakšpunkts – Atbalsta pārskatāmība – Atbalsts nodokļu atvieglojumu veidā

I. Ievads

1. Ar izskatāmo lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu *Verwaltungsgerichtshof* (Augstākā administratīvā tiesa, Austrija) ir vērsusies Tiesā ar vairākiem jautājumiem par LESD 108. panta 3. punkta, kā arī Regulas (ES) Nr. 651/2014² 44. panta 3. punkta un 58. panta 1. punkta interpretāciju.
2. Šis lūgums ir saistīts ar divām revīzijas [*Revision*] sūdzībām starp, no vienas puses, *Finanzamt Linz* (Lincas Finanšu pārvalde, Austrija) un, no otras puses, *Finanzamt Kirchdorf Perg Steyr* (Kirchdorfas Pergas Šteiras Finanšu pārvalde, Austrija) un *Dilly's Wellnesshotel GmbH* saistībā ar šīs pēdējās pieprasīto enerģijas nodokļu atmaksu par 2011. gadu un laikposmu no 2013. gada februāra līdz 2014. gada janvārim.
3. Pamatlietā aplūkojamais Austrijas tiesiskais regulējums par enerģijas nodokļu atmaksu ir valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta izpratnē. Lai gan iesniedzējtiesa ir balstījusies uz principu, ka Komisija 2004. gadā apstiprināja pamatlietā aplūkotās atbalsta shēmas iepriekšējo versiju, atbalsta shēmas saņēmēju loks vēlāk tika grozīts, un šis grozījums, kas ir daļa no pamatlietā aplūkotās atbalsta shēmas, netika paziņots Eiropas Komisijai.

¹ Oriģinālvaloda – franču.

² Komisijas Regula (2014. gada 17. jūnijs), ar ko noteiktas atbalsta kategorijas atzist par saderīgām ar iekšējo tirgu, piemērojot Līguma 107. un 108. pantu (OV 2014, L 187, 1. lpp.). Ar šo regulu tika atcelta Komisijas Regula (EK) Nr. 800/2008 (2008. gada 6. augusts), kas atzist noteiktas atbalsta kategorijas par saderīgām ar kopējo tirgu, piemērojot Līguma 87. un 88. pantu (OV 2008, L 214, 3. lpp.).

4. Šajā ziņā, pieņemot, ka labuma guvēju loka grozīšana ir pakļauta paziņošanas pienākumam saskaņā ar LESD 108. panta 3. punktu, iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai šī pamatlietā aplūkotā atbalsta shēma var tikt atbrīvota no paziņošanas pienākuma atbilstoši Regulai Nr. 651/2014 – šādā gadījumā tā būtu likumīga, neskatoties uz iepriekšēja paziņojuma neiesniegšanu. Šajā nolūkā tā, konkrētāk runājot, ir izvirzījusi jautājumu par to, vai atbalsta shēma atbilst Regulas Nr. 651/2014 44. panta 3. punktā un 58. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem. Saskaņā ar Tiesas lūgumu šajos secinājumos tiks analizēts tikai šis jautājums.

5. Uz šo jautājumu es Tiesai ierosināšu atbildēt apstiprinoši.

II. Atbilstošās tiesību normas

A. Savienības tiesības

1. Regula Nr. 651/2014

6. Regulas Nr. 651/2014 5. pantā “Atbalsta pārredzamība” ir paredzēts:

“1. Šo regulu piemēro vienīgi atbalstam, kuram ir iespējams iepriekš precīzi aprēķināt bruto dotācijas ekvivalentu, neveicot riska novērtējumu (“pārredzams atbalsts”).

2. Par pārredzamām uzskata šādas atbalsta kategorijas:

[..]

d) atbalsts nodokļu atvieglojumu veidā, ja pasākums paredz maksimālo robežu, kas nodrošina, ka netiek pārsniegta piemērojamā robežvērtība;

[..].”

7. Šīs regulas 44. pantā “Atbalsts dabas resursu nodokļa samazinājumu veidā saskaņā ar Direktīvu 2003/96/EK [3]” ir paredzēts:

“1. Atbalsta shēmas dabas resursu nodokļa samazinājumu veidā, kas atbilst nosacījumiem [Direktīvā 2003/96], ir saderīgas ar iekšējo tirgu [LESD] 107. panta 3. punkta nozīmē un ir atbrīvotas no [LESD] 108. panta 3. punktā noteiktās paziņošanas prasības, ja ir izpildīti šajā pantā un I nodaļā paredzētie nosacījumi.

2. Nodokļa samazinājuma saņēmējus izraugās, pamatojoties uz pārredzamiem un objektīviem kritērijiem, un tie maksā nodokli vismaz attiecīgajā minimālā nodokļa līmenī, kas noteikts ar [Direktīvu 2003/96].

3. Atbalsta shēmas nodokļu samazinājumu veidā balstās uz piemērojamās dabas resursu nodokļa likmes samazinājumu vai fiksētas kompensācijas summas maksājumu, vai šo mehānismu apvienojumu.

[..].”

3 Padomes Direktīva (2003. gada 27. oktobris), kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai (OV 2003, L 283, 51. lpp.).

8. Regulas Nr. 651/2014 58. panta "Pārejas noteikumi" 1. punktā ir noteikts:

"Šo regulu piemēro individuālam atbalstam, kas piešķirts pirms tās stāšanās spēkā, ja tas atbilst visiem šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem, izņemot 9. pantu."

2. Direktīva 2003/96

9. Direktīvas 2003/96 17. panta 1. punkts ir formulēts šādi:

"Ja šajā direktīvā noteiktie minimālie nodokļu līmeņi tiek ievēroti caurmērā katrā uzņēmumā, dalībvalstis var piemērot nodokļu samazināšanu energoproduktu patēriņam, ko izmanto apkurei vai 8. panta 2. punkta b) un c) apakšpunktā minētajiem nolūkiem, un elektroenerģijai šādos gadījumos:

a) par labu energoietilpīgam uzņēmumam.

"Energoietilpīgs uzņēmums" ir uzņēmums, kas minēts 11. pantā, kurā energoproduktu un elektroenerģijas iepirkumi sasniedz vismaz 3,0 % no produkcijas vērtības, vai valsts enerģētikas nodoklis, kas jāmaksā, sasniedz vismaz 0,5 % no pievienotās vērtības. Šajā definīcijā dalībvalstis var piemērot ierobežojošus jēdzienus, ieskaitot pārdošanas vērtības, procesa un nozares definīcijas.

[..]"

B. Austrijas tiesības

10. *Energieabgabenvergütungsgesetz* (Likums par enerģijas nodokļu atmaksu, turpmāk tekstā – "EAVG") redakcijā, kas piemērojama pamatlīetā, 1. panta 1. punktā ir paredzēts:

"Samaksātie enerģijas nodokļi par 3. punktā minētajiem energoresursiem par kalendāro gadu (pārskata gadu) pēc pieprasījuma ir atmaksājami, ciktāl šie nodokļi (kopā) pārsniedz 0,5 % no starpības starp:

1. darījumiem *Umsatzsteuergesetz 1994* (Austrijas 1994. gada Likums par pievienotās vērtības nodokli) 1. panta 1. punkta 1) un 2) apakšpunkta izpratnē un
2. darījumiem, kuros uzņēmums ir saņēmējs, Likuma par pievienotās vērtības nodokli 1. panta 1. punkta 1) un 2) apakšpunkta izpratnē (neto produkcijas vērtība)."

11. *EAVG* 1. panta 1. punktu papildina 2. panta 2. punkts, kura pamatlīetā piemērojamajā redakcijā ir noteikts:

"1. Pamatojoties uz personas, kurai ir tiesības uz atmaksu, pieprasījumu, par kalendāro gadu (pārskata gadu) tiek atmaksāta summa, kas pārsniedz neto produkcijas vērtības daļu, kura minēta 1. pantā. Pieprasījumā ir jānorāda uzņēmumā izlietotais 1. panta 3. punktā minēto energoresursu daudzums un 1. pantā minētās summas. [..]"

2. Aprēķinot atmaksājamo summu, ir spēkā vai nu 0,5 % sliekšnis no neto produkcijas vērtības, vai nu turpmāk minētās maksas, turklāt izmaksājot mazāko summu:

- elektroenerģijai: 0,0005 EUR/kWh,
- dabasgāzei kombinētās nomenklatūras apakšpozīcijā 2711 21 00: 0,00598 EUR/standarta m³,

- oglēm, lignītam, koksam, bitumeniem un asfaltiēm kombinētās nomenklatūras pozīcijās 2701, 2702, 2704, 2713 un 2714: 0,15 EUR/GJ,
- sevišķi vieglajai degvielai (kombinētās nomenklatūras apakšpozīcijās 2710 19 41, 2710 19 45, 2710 19 49 norādītā dīzeļdegviela): 21 EUR/1000 l,
- vieglajai, vidējai un smagajai degvielai (kombinētās nomenklatūras apakšpozīcijās 2710 19 61, 2710 19 63, 2710 19 65, 2710 19 69): 15 EUR/1000 kg,
- sašķidrinātajai gāzei (kombinētās nomenklatūras apakšpozīcijās 2711 12, 2711 13, 2711 14, 2711 19): 7,5 EUR/1000 kg.

[..]”

12. *EAVG* 2. panta 1. punktā, redakcijā, kas publicēta *BGBl.* I, 92/2004, ir noteikts:

“Tiesības uz atmaksu ir visiem uzņēmumiem [..].”

13. Ar 2010. gada 30. decembra *Budgetbegleitgesetz 2011* (2011. gada Budžetu pavadošais likums, turpmāk tekstā – “*BBG 2011*”) (*BGBl.* I, 111/2010) [*EAVG*] 2. panta 1. punkts tika grozīts šādi:

“[..] Tiesības uz atmaksu ir tikai uzņēmumiem, kuru pamatdarbība pierādāmi ir materiālu preču ražošana. [..]”

14. Turklāt *EAVG* 4. pants tika papildināts ar šādu 7. punktu:

“2. un 3. pantu attiecīgi [*BBG 2011*] redakcijā, ar nosacījumu, ka ir saņemta Eiropas Komisijas atļauja, piemēro atmaksas pieprasījumiem, kas attiecas uz laikposmu pēc 2010. gada 31. decembra.”⁴

III. Pamatlieta, prejudiciālie jautājumi un tiesvedība Tiesā

15. Ar 2011. gada 29. decembra pieprasījumu *Dilly's Wellnesshotel*, kura apsaimnieko kādu viesnīcu, lūdza atmaksāt enerģijas nodokļus par 2011. gadu.

16. Ar 2012. gada 21. februāra lēmumu Lincas Finanšu pārvalde noraidīja šo pieprasījumu, pamatojoties uz to, ka, pieņemot *BBG 2011*, *EAVG* 2. un 3. pantā tika paredzēts, ka saistībā ar pieprasījumiem, kas iesniegti pēc 2010. gada 31. decembra, atmaksāt enerģijas nodokļus ir pieļaujams tikai tādiem uzņēmumiem, kuru pamatdarbība pierādāmi ir materiālu preču ražošana. Šīs iestādes ieskatā, *Dilly's Wellnesshotel* kā pakalpojumu uzņēmumam tāpat nepienācās enerģijas nodokļu atmaksa par laikposmu pēc 2010. gada 31. decembra.

17. Par šo lēmumu *Dilly's Wellnesshotel* iesniedza sūdzību *Unabhängiger Finanzsenat* (Neatkarīgais finanšu senāts, Austrija), kas ar 2012. gada 23. marta lēmumu sūdzību noraidīja kā nepamatotu.

18. Šo lēmumu *Dilly's Wellnesshotel* pārsūdzēja *Verwaltungsgerichtshof* (Augstākā administratīvā tiesa), kura ar 2013. gada 19. marta nolēmumu pārsūdzēto lēmumu atcēla.

⁴ Iesniedzējtiesa paskaidro, ka, lai gan *BBG 2011* piemērošana sākotnēji bija paredzēta no 2011. gada 1. janvāra, vēlāk kādā *Verwaltungsgerichtshof* (Augstākā administratīvā tiesa) spriedumā un ar 2013. gada 29. augusta grozījumiem ir precizēts, ka *BBG 2011* ir bijis piemērojams no 2011. gada 1. februāra.

19. Ar 2014. gada 31. oktobra nolēmumu *Bundesfinanzgericht* (Federālā finanšu tiesa, Austrija), kas bija stājies *Unabhängiger Finanzsenat* (Neatkarīgais finanšu senāts) vietā, vērsās Tiesā ar vairākiem prejudiciāliem jautājumiem.

20. Ar 2016. gada 21. jūlija spriedumu⁵ Tiesa nosprieda, ka Regulas Nr. 800/2008 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja tādā atbalsta shēmā kā pamatlietā aplūkotā nav skaidras atsauces uz šo regulu, citējot tās nosaukumu un norādot atsauci uz tās publikāciju *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, tad šis pants nepieļauj šo shēmu uzskatīt par tādu, kas atbilst nosacījumiem, lai to saskaņā ar minētās regulas 25. panta 1. punktu varētu uzskatīt par atbrīvotu no LESD 108. panta 3. punktā paredzētā paziņošanas pienākuma.

21. Ar 2016. gada 3. augusta nolēmumu *Bundesfinanzgericht* (Federālā finanšu tiesa) apmierināja prasību un uzdeva atmaksāt enerģijas nodokļus par 2011. gadu atbilstoši *Dilly's Wellnesshotel* pieprasījumam. Būtībā šī tiesa nosprieda, ka *EAVG* 2. un 3. panta, kā arī 4. panta 7. punkta noteikumos, to *BBG 2011* redakcijā, nav ietvertas nekādas norādes uz Regulu Nr. 800/2008 un tie arī neatbilst tās galvenajiem nosacījumiem. Tā kā nebija Komisijas apstiprinājuma, ierobežojums attiecībā uz pakalpojumu uzņēmumiem neesot stājies spēkā.

22. Par šo nolēmumu Lincas Finanšu pārvalde iesniedza revīzijas sūdzību *Verwaltungsgerichtshof* (Augstākā administratīvā tiesa).

23. Ar vēl vienu 2014. gada 25. jūlija pieprasījumu *Dilly's Wellnesshotel* lūdza atmaksāt enerģijas nodokļus par laikposmu no 2013. gada februāra līdz 2014. gada janvārim.

24. Ar 2015. gada 9. janvāra lēmumu Kirhdorfā Pergas Šteiras Finanšu pārvalde noraidīja šo lūgumu ar tādu pašu pamatojumu kā Lincas Finanšu pārvaldes 2012. gada 21. februāra lēmumā ietvertais.

25. 2015. gada 9. janvāra lēmumu *Dilly's Wellnesshotel* pārsūdzēja *Bundesfinanzgericht* (Federālā finanšu tiesa), kura apmierināja prasību un uzdeva atmaksāt enerģijas nodokļus atbilstoši *Dilly's Wellnesshotel* pieprasījumam, būtībā atsaucoties uz iepriekš šo secinājumu 21. punktā minēto tās 2016. gada 3. augusta nolēmumu.

26. Par šo nolēmumu Kirhdorfā Pergas Šteiras Finanšu pārvalde iesniedza revīzijas sūdzību *Verwaltungsgerichtshof* (Augstākā administratīvā tiesa).

27. Šī pēdējā minētā tiesa uzskata, ka, piemērojot *EAVG* tā agrākajā redakcijā pirms *BBG 2011*, enerģijas nodokļu atmaksa ir uzskatāma par atbalstu, ko Komisija netieši un neierobežoti apstiprinājusi ar 2004. gada 9. marta lēmumu⁶.

28. Šī tiesa norāda, ka ar *BBG 2011* Austrijas likumdevējs ir vēlējies ierobežot šīs atbalsta shēmas saņēmēju loku tādējādi, ka tiesības uz enerģijas nodokļu atmaksu vairs tiek piešķirtas vienīgi uzņēmumiem, kuru pamatdarbība pierādāmi ir materiālu preču ražošana. Taču par šīm *EAVG* izmaiņām nav ticis paziņots Komisijai⁷.

5 *Dilly's Wellnesshotel* (C-493/14, EU:C:2016:577).

6 Komisijas Lēmums par Austriju izmantotu atbalsta shēmu, kas attiecas uz dabas gāzes un elektroenerģijas nodokļa atmaksu 2002. un 2003. gadā (OV 2005, L 190, 13. lpp.).

7 Skat. spriedumu, 2016. gada 21. jūlijs, *Dilly's Wellnesshotel* (C-493/14, EU:C:2016:577, 39. punkts).

29. Turklāt iesniedzējtiesa paskaidro, ka, pakārtojot *EAVG – BBG 2011* redakcijā – spēkā stāšanos Komisijas veiktam apstiprinājumam⁸, likumdevējs acīmredzami ir vēlējis nodrošināt, lai ar *BBG 2011* paredzēto ierobežojumu netiktu pārkāptas Savienības tiesību normas par valsts atbalstu un tādējādi netiktu apdraudēts līdzšinējai atbalsta shēmai piešķirtais neierobežotais apstiprinājums. Ja juridiskie apsvērumi valsts atbalsta jomā nepieļautu ierobežot atbalsta saņēmēju loku vai, it īpaši, ja nebūtu iespējams saņemt vajadzīgo Komisijas apstiprinājumu, pasākums turpinātu darboties tāpat kā iepriekš.

30. Šajā kontekstā ar 2017. gada 14. septembra lēmumu, kas Tiesā saņemts 2017. gada 5. oktobrī, *Verwaltungsgerichtshof* (Augstākā administratīvā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

- “1) Vai atļautas atbalsta shēmas grozījumi, ar kuriem dalībvalsts atsakās no atbalsta atļaujas turpmākas izmantošanas konkrētai (nodalāmai) atbalsta saņēmēju grupai un tādējādi tikai samazina esoša atbalsta apjomu, šajā lietā ir uzskatāmi par izmaiņām atbalsta shēmā, kuras saskaņā ar LESD 108. panta 3. punktu (principā) ir jādara zināmas?
- 2) Vai LESD 108. panta 3. punktā paredzētais aizliegums īstenot atbalstu formālas kļūdas gadījumā, piemērojot [Regulu Nr. 800/2008], var izraisīt atļautas atbalsta shēmas ierobežojuma nepiemērošanu, kā rezultātā līdz ar aizliegumu īstenot atbalstu dalībvalstij rodas pienākums izmaksāt atbalstu konkrētiem atbalsta saņēmējiem (“prasība īstenot atbalstu”)?
- 3) a) Vai tāds elektroenerģijas nodokļa atmaksas regulējums, kāds ir šajā lietā, kad atmaksājamā elektroenerģijas nodokļa summa likumā nepārprotami ir noteikta ar aprēķina formulu, atbilst nosacījumiem, kas paredzēti [Regulā Nr. 651/2014]?
- 3) b) Vai ar [Regulas Nr. 651/2014] 58. panta 1. punktu šis elektroenerģijas nodokļa atmaksas regulējums ir atbrīvots kopš 2011. gada janvāra?”

31. Saskaņā ar Tiesas lūgumu šajos secinājumos tiks analizēta tikai trešā jautājuma a) un b) daļa.

32. *Dilly's Wellnesshotel*, Austrijas valdība, kā arī Komisija ir iesniegušas Tiesai rakstveida apsvērumus. Šie paši lietas dalībnieki piedalījās tiesas sēdē mutvārdu paskaidrojumu uzklaušanai, kas notika 2018. gada 21. novembrī.

IV. Analīze

A. Ievada apsvērumi par trešā prejudiciālā jautājuma kontekstu

33. *EAVG* jau ir bijis par pamatu diviem Tiesas spriedumiem, proti, spriedumam *Adria-Wien Pipeline* un *Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke*⁹ un spriedumam *Dilly's Wellnesshotel*¹⁰.

34. *EAVG* sākotnējā redakcijā bija paredzēta daļēja enerģijas nodokļu atmaksa tikai tiem uzņēmumiem, attiecībā uz kuriem varēja pierādīt, ka to pamatdarbība ir materiālu preču ražošana. Tātad pakalpojumu uzņēmumiem šā nodokļa atmaksa nebija pieejama. Spriedumā *Adria-Wien Pipeline* un *Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke*¹¹ Tiesa nosprieda, ka tādi valsts pasākumi ir selektīvi un uzskatāmi par valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.

8 Skat. *EAVG 2011* 4. panta 7. punktu, kas citēts šo secinājumu 14. punktā.

9 Spriedums, 2001. gada 8. novembris (C-143/99, EU:C:2001:598).

10 Spriedums, 2016. gada 21. jūlijs (C-493/14, EU:C:2016:577).

11 Spriedums, 2001. gada 8. novembris (C-143/99, EU:C:2001:598).

35. Ar grozījumiem, kas bija piemērojami no 2002. gada 1. janvāra, Austrijas likumdevējs paplašināja *EAVG* piemērošanas jomu, paredzot nodokļa daļēju atmaksu visu nozaru uzņēmumiem. Ar iepriekš minēto 2004. gada 9. marta lēmumu¹² Komisija uzskatīja, ka šis pasākums joprojām ir selektīvs un tādējādi joprojām ir valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta izpratnē¹³.

36. Ar grozījumiem, kas tika izdarīti ar *BBG 2011*, Austrijas likumdevējs atkal izslēdza pakalpojumu uzņēmumus no enerģijas nodokļu atmaksas saņēmēju loka ar 2011. gada 1. februāri. Kā es to paskaidroju iepriekš¹⁴, pamatlietā aplūkojamais valsts tiesiskais regulējums, proti, *EAVG*, kurā grozījumi izdarīti ar *BBG 2011* (turpmāk tekstā – “konkrētā atbalsta shēma” vai “*EAVG 2011*”), nav ticis paziņots Komisijai.

37. Atgādināšu, ka šo secinājumu 20. punktā minētajā iepriekšējā *Dilly's Wellnesshotel* lietā Tiesa būtībā nosprieda, ka konkrētā atbalsta shēma neatbilst Regulā Nr. 800/2008 paredzētajiem nosacījumiem, lai to atbrīvotu no LESD 108. panta 3. punktā paredzētā paziņošanas pienākuma, jo šajā atbalsta shēmā nav tiešu norāžu uz šo pašu regulu, kā tas ir prasīts šīs regulas 3. panta 1. punktā¹⁵.

38. Norādišu, ka Regula Nr. 800/2008 tika atcelta un aizstāta ar Regulu Nr. 651/2014 no 2014. gada 1. jūlija. Tādu atbalsta shēmu kā pamatlietā aplūkojamā atbrīvošanai no paziņošanas pienākuma Regulā Nr. 651/2014 ir ietverti citi nosacījumi nekā Regulā Nr. 800/2008. Jo īpaši, Regulā Nr. 651/2014 netiek prasīts, lai atbalsta shēmās būtu ietverta tieša norāde uz šo regulu.

39. Gadījumā, ja uz atbalsta shēmas grozījumiem, kas ieviesti ar *BBG 2011*, principā attiecas paziņošanas pienākums atbilstoši LESD 108. panta 3. punktam, kas ir pirmā prejudiciālā jautājuma priekšmets, ar izskatāmajā lietā uzdoto trešo prejudiciālo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai arī tad, ja konkrētā atbalsta shēma nav atbrīvota no paziņošanas pienākuma saskaņā ar Regulu Nr. 800/2008, to tomēr var atbrīvot no šā pienākuma saskaņā ar Regulu Nr. 651/2014.

40. Šis trešais prejudiciālais jautājums par Regulas Nr. 651/2014 noteikumu interpretāciju ļautu iesniedzējtiesai saprast, vai konkrētā atbalsta shēma ir tikusi īstenota nelikumīgi *no Savienības tiesību viedokļa* sakarā ar LESD 108. panta 3. punktā paredzētā pienākuma par iepriekšēju paziņošanu Komisijai neizpildi.

41. Atbilde, ko Tiesa sniegs uz šo jautājumu, ļaus iesniedzējtiesai noteikt, kādi secinājumi tādas nelikumības gadījumā ir izdarāmi *no valsts tiesību viedokļa*.

42. Konkrētāk – gadījumā, ja Tiesa atbildētu tādējādi, ka Regula Nr. 651/2014 konkrētajai atbalsta shēmai ir *piemērojama* un tā tad atbrīvo šo shēmu no paziņošanas pienākuma, iesniedzējtiesa provizoriski uzskata, ka tas nozīmētu, ka konkrētā atbalsta shēma faktiski ir stājusies spēkā 2011. gada 1. februāri, kā to paredzējis Austrijas likumdevējs¹⁶. Ņemot vērā to, ka šī atbalsta shēma *nav piemērojama* tādiem pakalpojumu uzņēmumiem kā *Dilly's Wellnesshotel*, šā uzņēmuma pieprasījums par nodokļa atmaksu būtu jāatsaka.

43. Tomēr gadījumā, ja Tiesa atbildētu tādējādi, ka attiecībā uz šo atbalsta shēmu Regula Nr. 651/2014 *nav piemērojama*, kas nozīmētu, ka tā ir nelikumīga no Savienības tiesību viedokļa, iesniedzējtiesa provizoriski uzskata, ka, tā kā šādā situācijā konkrēto atbalsta shēmu nevar uzskatīt par stājušos spēkā, par joprojām *piemērojamu* ir uzskatāma vecā atbalsta shēma, kā to paredzējis Austrijas

12 Skat. šo secinājumu 27. punktu un 6. zemsvītras piezīmi.

13 Kaut arī teorētiski uz nodokļa atmaksu var pretendēt jebkurš uzņēmums, Komisijas ieskatā, tā *de facto* nāk par labu uzņēmumiem, kuriem ir liels enerģijas patēriņš attiecībā pret neto produkcijas vērtību (skat. minētā Komisijas lēmuma 45.–55. punktu).

14 Skat. šo secinājumu 28. punktu.

15 Spriedums, 2016. gada 21. jūlijs (C-493/14, EU:C:2016:577, 30.–52. punkts).

16 Skat. šo secinājumu 29. punktu.

likumdevējs¹⁷. Šādā gadījumā *Dilly's Wellnesshotel* būtu tiesības saņemt pieprasīto atmaksu atbilstoši šai vecajai shēmai, kas ir piemērojama arī pakalpojumu uzņēmumiem¹⁸. Kā esmu izskaidrojis šo secinājumu 27. punktā, iesniedzējtiesa šajā ziņā uzskata, ka šo veco atbalsta shēmu netieši un neierobežoti ir apstiprinājusi Komisija.

44. Ja uz pirmo prejudiciālo jautājumu Tiesa atbildētu apstiprinoši, proti, ka uz ar *BBG 2011* izdarītajiem atbalsta shēmas grozījumiem principā attiecas paziņošanas pienākums saskaņā ar LESD 108. panta 3. punktu, rastos jautājums par to, vai grozījumus tomēr var atbrīvot no šā pienākuma saskaņā ar Regulu Nr. 651/2014.

B. Par Regulas Nr. 651/2014 piemērojamību konkrētajai atbalsta shēmai (trešais prejudiciālais jautājums)

45. Ar trešo prejudiciālo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, pirmkārt, vai konkrētā atbalsta shēma atbilst Regulas Nr. 651/2014 44. pantā paredzētajiem materiālajiem nosacījumiem (trešā jautājuma a) daļa) un, otrkārt, vai konkrētā atbalsta shēma laika ziņā ietilpst šīs regulas piemērošanas jomā atbilstoši pārejas noteikumam šīs regulas 58. panta 1. punktā (trešā jautājuma b) daļa).

46. Tā kā trešā jautājuma a) daļai ir nozīme vienīgi tajā gadījumā, ja konkrētā atbalsta shēma laika ziņā ietilpst Regulas Nr. 651/2014 piemērošanas jomā, vispirms ir rodama atbilde uz trešā jautājuma b) daļu.

1. Par Regulas Nr. 651/2014 58. panta 1. punkta interpretāciju (trešā prejudiciālā jautājuma b) daļa)

47. Trešā jautājuma b) daļā iesniedzējtiesa interesējas par to, vai Regulu Nr. 651/2014 ir iespējams piemērot ar atpakaļejošu spēku. Pieņemot, ka konkrētā atbalsta shēma atbilst visiem Regulas Nr. 651/2014 paredzētajiem materiālajiem nosacījumiem, šī tiesa vēlas konkrētāk noskaidrot, vai šīs regulas 58. panta 1. punkts atbrīvo konkrēto atbalsta shēmu no paziņošanas pienākuma laikposmā no 2011. gada februāra līdz 2014. gada 30. jūnijam, neskatoties uz to, ka Regula Nr. 651/2014 ir stājusies spēkā vien 2014. gada 1. jūlijā¹⁹.

48. Tāpat, kā to uzsver Austrijas valdība un Komisija, arī es uzskatu, ka uz šo jautājumu ir jāatbild apstiprinoši.

49. Minētās regulas 58. pants attiecas uz pārejas noteikumiem. Saskaņā ar tās 58. panta 1. punktu Regulu Nr. 651/2014 piemēro individuālam atbalstam²⁰, kas piešķirts *pirms tās stāšanās spēkā*, proti, pirms 2014. gada 1. jūlija, ja tas atbilst visiem šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem, izņemot 9. pantu.

50. Atbalsts, uz kuru attiecas konkrētā atbalsta shēma, ir atbalsts dabas resursu nodokļa samazinājumu veidā, kas tiek piešķirts saskaņā ar Direktīvu 2003/96²¹. Nosacījumi, kādiem saskaņā ar Regulu Nr. 651/2014 ir jāatbilst šādam atbalstam, lai tas būtu atbrīvots no paziņošanas pienākuma, ir noteikti šīs regulas 44. pantā.

¹⁷ Skat. šo secinājumu 29. punktu.

¹⁸ Norādišu arī, ka divos šo secinājumu 21. un 25. punktā minētajos nolēmumos *Bundesfinanzgericht* (Federālā finanšu tiesa) ir nospriedusi, ka, tā kā konkrētā atbalsta shēma ir tikusi īstenota, pārkāpjot Savienības tiesības, ir uzskatāms, ka šī atbalsta shēma nekad nav stājusies spēkā, un *Dilly's Wellnesshotel* ir piešķirama pieprasītā nodokļa atmaksas saskaņā ar agrāko atbalsta shēmu.

¹⁹ Regulas Nr. 651/2014 59. pants.

²⁰ 2. panta 14) punktā "individuālais atbalsts" Regulas Nr. 651/2014 izpratnē ir definēts kā *ad hoc* atbalsts un atbalsts, kas piešķirts individuālam saņēmējam, pamatojoties uz atbalsta shēmu.

²¹ Skat. šo secinājumu 66. punktu.

51. Ja pieņem, ka konkrētā atbalsta shēma atbilst visiem Regulas Nr. 651/2014 44. pantā paredzētajiem nosacījumiem, tas nozīmē, ka šī pēdējā minētā ir piemērojama konkrētajai atbalsta shēmai laikposmā no 2011. gada februāra līdz 2014. gada 30. jūnijam saskaņā ar šīs regulas 58. panta 1. punktu.

52. Tādējādi tiek atspēkots *Dilly's Wellnesshotel* norādītais arguments, ka, pirmkārt, minētās regulas 58. panta 1. punkts būtu jāinterpretē kopsakarā ar šīs tiesību normas 2. un 3. punktu un, otrkārt, ka no šī 58. panta 1. punkta nevar izsecināt, ka atbalsta shēma, kas nav atbrīvota saskaņā ar minētā 58. panta 3. punktu, tomēr ir atbrīvota saskaņā ar šī paša 58. panta 1. punktu.

53. Proti, Regulas Nr. 651/2014 58. panta 1. punktā nekādi netiek prasīts, ka jābūt izpildītiem šā panta pārējos punktos paredzētajiem nosacījumiem, lai minēto 58. panta 1. punktu varētu piemērot. Savukārt katrā šī paša 58. panta 1.–4. punktā ir paredzēti pārejas noteikumi dažādām situācijām²².

54. Līdz ar to uz trešā prejudiciālā jautājuma b) daļu es ierosinu Tiesai atbildēt, ka Regulas Nr. 651/2014 58. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka minētā regula paredz atbrīvojumu no pienākuma paziņot par tādu individuālu atbalstu dabas resursu nodokļu samazinājuma veidā, kas tiek piešķirts saskaņā ar Direktīvu 2003/96 un ir izsniegts pirms 2014. gada 1. jūlija, kāds ir piešķirtais atbalsts saskaņā ar pamatlietā aplūkojamo konkrēto atbalsta shēmu laikposmā no 2011. gada februāra līdz 2014. gada 30. jūnijam, ja šis atbalsts atbilst visiem Regulas Nr. 651/2014 44. pantā paredzētajiem nosacījumiem.

2. Par Regulas Nr. 651/2014 44. panta interpretāciju (trešā prejudiciālā jautājuma a) daļa)

55. Regulas Nr. 651/2014 44. panta 1. punkts atbrīvo atbalsta shēmas dabas resursu nodokļu samazinājuma veidā, kas tiek piešķirtas saskaņā ar Direktīvu 2003/96, no LESD 108. panta 3. punktā paredzētā paziņošanas pienākuma, ja šīs shēmas atbilst, pirmkārt, visiem nosacījumiem, kas paredzēti šī III nodaļas panta 2.–4. punktā un regulas I nodaļā un, otrkārt, Direktīvā 2003/96.

56. Kaut arī trešā jautājuma a) daļa ir formulēta tādā veidā, ka tas neattiecas uz nevienu konkrētu Regulas Nr. 651/2014 pantu, tomēr no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka iesniedzējtiesa pauž šaubas par Regulas Nr. 651/2014 44. panta 3. punkta interpretāciju, uzskatot, ka visi pārējie 44. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi pamatlietā ir izpildīti.

57. Tādējādi trešā jautājuma a) daļā iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai konkrētā atbalsta shēma atbilst Regulas Nr. 651/2014 44. panta 3. punktā paredzētajam nosacījumam.

58. Tomēr *Dilly's Wellnesshotel* apšaubā arī iesniedzējtiesas veikto minētās regulas 44. panta 1. un 2. punkta interpretāciju. Tādēļ es uzskatu, ka būtu lietderīgi isi izteikties arī par 44. panta 1. un 2. punkta interpretāciju.

59. Pirms pievērsos Regulas Nr. 651/2014 44. panta 1.–3. punktam, manā ieskatā, vispirms ir nepieciešams paskaidrot, kā konkrētā atbalsta shēma, jo īpaši atbalsta aprēķināšanas metode, atbilst Direktīvas 2003/96 17. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem.

²² Attiecībā uz Regulas Nr. 651/2014 58. panta 3. punktu, uz kuru atsaucas *Dilly's Wellnesshotel*, ir norādāms, ka šajā tiesību normā atbrīvojums no paziņošanas pienākuma ir paredzēts attiecībā uz jebkādu individuālo atbalstu, kas piešķirts pirms 2015. gada 1. janvāra saskaņā ar Regulu Nr. 800/2008, proti, agrāko vispārējo grupu atbrīvojuma regulu. Šis pārejas noteikums ir cieši saistīts ar Regulas Nr. 800/2008 44. panta 3. punktu, saskaņā ar kuru, šai regulai zaudējot spēku, atbalsta shēmas, kas atbrīvotas saskaņā ar to, turpina būt atbrīvotas sešu mēnešu pielāgošanās periodā, proti, līdz 2014. gada 31. decembrim. Tāpēc laikposmā no 2014. gada 1. jūlija līdz 2014. gada 31. decembrim Regulas Nr. 651/2014 58. panta 3. punkts paredz atbrīvojumu atbalstam, kas piešķirts saskaņā ar Regulu Nr. 800/2008. Pat ja šis atbalsts nav atbrīvots saskaņā ar Regulu Nr. 651/2014, kura ir piemērojama no 2014. gada 1. jūlija, šīs regulas 58. panta 3. punkts šādam atbalstam paredz atbrīvojumu līdz 2014. gada 31. decembrim. Aplūkojamajā gadījumā, tā kā spriedumā *Dilly's Wellnesshotel* (C-493/14, EU:C:2016:577) Tiesa jau ir atzinusi, ka konkrētā atbalsta shēma nav atbrīvota no paziņošanas pienākuma saskaņā ar Regulu Nr. 800/2008, tas nozīmē, ka Regulas Nr. 651/2014 58. panta 3. punkts uz izskatāmo lietu nav attiecināms.

60. Šis minētais jautājums ir būtisks, ņemot vērā, ka ir jāinterpretē Regulas Nr. 651/2014 44. pantā paredzētie nosacījumi kopsakarā ar nosacījumiem, kas izriet no Direktīvas 2003/96 17. panta 1. punkta a) apakšpunkta, kuriem arī ir jābūt izpildītiem, lai konkrētā atbalsta shēma būtu atbrīvota no paziņošanas pienākuma atbilstoši Regulas Nr. 651/2014 44. panta 1. punktam.

61. Savas analīzes izklāstā es tāpat risināšu šo jautājumu saistībā ar Direktīvu 2003/96 (a) sadaļa) un pēc tam atbildēšu uz jautājumiem saistībā ar 44. panta 1.–3. punktu (b) sadaļa).

a) Par Direktīvas 2003/96 17. panta 1. punkta a) apakšpunktu

62. Regulas Nr. 651/2014 44. panta 1. punktā minētie nosacījumi saistībā ar Direktīvu 2003/96 precīzāk attiecas uz Direktīvas 2003/96 17. panta 1. punkta a) apakšpunktu, kurā, izpildot dažus nosacījumus, dalībvalstīm ir paredzēta iespēja piemērot nodokļu samazinājumus energoietilpīgo uzņēmumu energoproduktu un elektroenerģijas patēriņam²³.

63. 17. panta 1. punkta a) apakšpunktā būtībā ir ietverti divi kritēriji. Pirmkārt, tajā ir definēti uzņēmumi, kuri ir tiesīgi saņemt nodokļu samazinājumu, proti, “energoietilpīgie uzņēmumi”. Ar “energoietilpīgu uzņēmumu” saprot uzņēmumu, kas minēts Direktīvas 2003/96 11. pantā, kurā energoproduktu un elektroenerģijas iepirkumi sasniedz vismaz 3,0 % no produkcijas vērtības, vai valsts enerģētikas nodoklis, kas jāmaksā, sasniedz vismaz 0,5 % no pievienotās vērtības. No šīs tiesību normas izriet, ka saistībā ar šo definīciju dalībvalstis ir tiesīgas paredzēt sašaurinošus kritērijus, piemēram, rūpniecības nozares definīcijas.

64. Otrkārt, 17. panta 1. punkta a) apakšpunktā ir paredzēts, ka ir jāievēro direktīvā paredzētie minimālie nodokļu līmeņi – tie, kas minēti tās I pielikuma C tabulā, kurā noteikti kurināmajam un elektroenerģijai piemērojami minimālie nodokļu līmeņi.

65. Aplūkojamajā gadījumā Austrijas valdība un Komisija uzskata, ka konkrētajā atbalsta shēmā paredzētais atbalsts ir atbalsts dabas resursu nodokļu samazinājuma veidā, kas tiek piešķirts saskaņā ar Direktīvu 2003/96, un ka šī atbalsta shēma atbilst abiem Direktīvas 2003/96 17. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētajiem kritērijiem. Šo aspektu *Dilly's Wellnesshotel* nav apšaubījusi. Tāpēc es balstos uz šo aspektu, kas, manā ieskatā, ir labi pamatots.

66. Konkrētāk, kā to paskaidro Austrijas valdība, vispirms ir jāvadās pēc principa, ka konkrētā atbalsta shēma paredz nodokļu samazinājumus par energoproduktu patēriņu direktīvas 17. panta 1. punkta izpratnē, kas izpaužas kā nodokļa summas daļēja atmaksa. Šāda veida nodokļu samazinājums ir paredzēts minētās direktīvas 6. panta c) punktā²⁴.

67. Turpinājumā, runājot par šīs pašas direktīvas 17. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzēto pirmo kritēriju, *EAVG 2011* 1. panta 1. punktā ir noteikts, ka enerģijas nodokļi par kalendāro gadu ir jāatmaksā tiktāl, ciktāl tie kopā pārsniedz 0,5 % no neto produkcijas vērtības. Kā to norāda Austrijas valdība, šis nosacījums par neto produkcijas vērtību nodrošina, ka tikai uzņēmumi, kuri ir uzskatāmi par “energoietilpīgiem uzņēmumiem” 17. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē, var būt saņēmēji no konkrētās atbalsta shēmas²⁵.

23 Vēlos norādīt, ka arī Direktīvas 2003/96 17. panta 1. punkta b) apakšpunktā un 17. panta 3. punktā dalībvalstīm ir paredzēta iespēja piemērot nodokļu samazinājumus citās situācijās. Taču tās uz izskatāmo lietu neattiecas.

24 Šajā pantā ir noteikts, ka dalībvalstis var piemērot direktīvā paredzēto nodokļu līmeņa samazināšanu, atmaksājot visu nodokļa summu vai tās daļu. Turklāt direktīvas 6. panta b) punktā ir paredzēts, ka atbrīvojumus var piešķirt arī diferencētas nodokļa likmes veidā.

25 Es balstos uz principu, ka ar *EAVG 2011* 1. panta 1. punktā paredzēto “neto produkcijas vērtību” ir jāsaprot “pievienotā vērtība” Direktīvas 2003/96 17. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē.

68. Turklāt, kā norāda Austrijas valdība, ar *BBG 2011* veiktā konkrētās atbalsta shēmas saņēmēju loka ierobežošana pilnībā saskan ar Direktīvas 2003/96 17. panta 1. punkta a) apakšpunktā ietverto definīciju “energoietilpīgs uzņēmums”. Proti, Austrijas valdība, ierobežojot saņēmēju loku ar uzņēmumiem, kuru galvenā darbība ir materiālu preču ražošana, ir vienkārši piemērojusi šaurāku rūpniecības nozares kritēriju atbilstoši 17. panta 1. punkta a) apakšpunkta formulējumam, kurā dalībvalstīm ir paredzēta šāda iespēja. Tāpat norādāms, ka Tiesa ir nospriedusi, ka Direktīvas 2003/96 17. panta 1. punktam nav pretrunā valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēti nodokļu samazinājumi elektroenerģijas patēriņam par labu energoietilpīgiem uzņēmumiem vienīgi ražošanas nozarē²⁶.

69. Attiecībā uz otro Direktīvas 2003/96 17. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzēto kritēriju par minimālajiem nodokļu līmeņiem es pieņemu, kā to paskaidro Austrijas valdība, ka konkrētā atbalsta shēma atbilst arī šim kritērijam.

70. Proti, no *EAVG 2011* 2. panta 1. un 2. punkta būtībā izriet, ka atbalstu veidojošo nodokļa atmaksu aprēķina kā starpību starp samaksāto nodokļu kopējo summu un augstāko summu no šādām divām summām: vai nu summu, kas atbilst 0,5 % no neto produkcijas vērtības, vai arī summu, kādu pieskaita norādītajiem energoresursiem piemērojamajām minimālajām nodokļa likmēm.

71. Šāds atbalsta aprēķināšanas veids nodrošina, pirmkārt, ka atbalsta saņēmēji ir vienīgi uzņēmumi, kurus uzskata par “energoietilpīgiem uzņēmumiem” Direktīvas 2003/96 17. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē, un, otrkārt, ka saņēmējiem piešķiramais atbalsts vienmēr atbilst minimālajiem nodokļu līmeņiem, kādi tiek prasīti šīs direktīvas I pielikuma C tabulā.

72. Tālāk rodas jautājums par to, vai pamatlietā ir izpildīts arī Regulas Nr. 651/2014 44. panta 3. punktā paredzētais nosacījums.

b) Par Regulas Nr. 651/2014 44. panta 1.–3. punktu

73. Turpinājumā es vispirms īsi komentēšu 44. panta 1. un 2. punktu, kuru interpretācija, manā ieskatā, nopietnas šaubas nerada, un pēc tam pievērsīšos 44. panta 3. punkta interpretācijai.

1) Par Regulas Nr. 651/2014 44. panta 1. punkta interpretāciju

74. Saskaņā ar Regulas Nr. 651/2014 44. panta 1. punktu, lai atbalsta shēmas būtu atbrīvotas no paziņošanas pienākuma, ir jābūt izpildītiem šīs regulas I nodaļā paredzētajiem nosacījumiem. 5. panta 1. punktā, kas iekļauts minētās regulas I nodaļā, ir paredzēts, ka šī regula attiecas tikai uz pārskatāmu atbalstu. Attiecībā, konkrētāk, uz atbalstu nodokļu priekšrocību veidā šīs pašas regulas 5. panta 2. punkta d) apakšpunktā ir paredzēts, ka šāds atbalsts tiek uzskatīts par pārskatāmu, ja pasākums paredz augšējo ierobežojumu, kas nodrošina to, ka netiek pārsniegta piemērojamā robežvērtība.

75. *Dilly's Wellnesshotel* uzsver, ka konkrētā atbalsta shēma neatbilst šim Regulas Nr. 651/2014 5. panta 2. punkta d) apakšpunktā paredzētajam nosacījumam, secinot, ka, tā kā konkrētā atbalsta shēma neietver augšējo robežvērtību, minētā atbalsta shēma neesot pārskatāma šīs regulas 5. panta 2. punkta d) apakšpunkta nozīmē.

26 Skat. spriedumu, 2017. gada 18. janvāris, *IRCCS – Fondazione Santa Lucia* (C-189/15, EU:C:2017:17, 45.–52. punkts).

76. Tāpat kā iesniedzējtiesa – un kā to uzsver Austrijas valdība un Komisija – es uzskatu, ka 5. panta 2. punkta d) apakšpunkts uz izskatāmo lietu nav attiecināms. Proti, atbilstoši šā panta formulējumam norādītā augšējā robeža ir attiecināma tikai tiktāl, ciktāl ir piemērojama paziņošanas robežvērtība. Taču jānorāda, ka attiecībā uz atbalstu dabas resursu nodokļu samazinājumu veidā, kas tiek piešķirti saskaņā ar Direktīvu 2003/96, Regulā Nr. 651/2014 nav paredzētas nekādas paziņošanas robežvērtības²⁷.

2) Par Regulas Nr. 651/2014 44. panta 2. punkta interpretāciju

77. Saskaņā ar Regulas Nr. 651/2014 44. panta 2. punktu konkrētās atbalsta shēmas saņēmēji ir jāizvēlas, pamatojoties uz pārskatāmiem un objektīviem kritērijiem.

78. Šajā jautājumā *Dilly's Wellnesshotel* argumentu es saprotu tā, ka konkrētā atbalsta shēma neatbilst šim nosacījumam, jo nekas nepamato to, kādēļ nodokļu samazinājums tiek piešķirts tikai ražošanas uzņēmumiem.

79. Vispirms jānorāda, ka jautājums par atbalsta saņēmēju uzņēmumu izvēli galvenokārt ir regulēts Direktīvas 2003/96 17. panta 1. punkta a) apakšpunktā. Kā paskaidrots šo secinājumu 68. punktā, konkrētās atbalsta shēmas saņēmēju loka ierobežošana pilnībā atbilst šajā pantā paredzētajiem nosacījumiem.

80. Turpinot – manā ieskatā, Regulas Nr. 651/2014 44. panta 2. punktā paredzētie pārskatāmības un objektivitātes nosacījumi ir jāsaprot tādējādi, ka tie prasa, pirmkārt, lai saņēmēju loks, kādu to atbilstoši Direktīvas 2003/96 17. panta 1. punkta a) apakšpunktam noteikušas dalībvalstis, būtu skaidri identificēts valsts tiesību aktos un, otrkārt, lai atbilstoši Regulas Nr. 651/2014 64. apsvērumam šis saņēmēju loks tiktu noteikts tā, ka visiem konkurentiem, kuri atrodas identiskā faktiskajā situācijā, atbalsts tiek piešķirts vienādā veidā.

81. Aplūkojamajā gadījumā ir jākonstatē, ka konkrētā atbalsta shēma atbilst šim prasībām, jo, pirmkārt, konkrētās atbalsta shēmas saņēmēji ir skaidri norādīti *EAVG 2011* 2. panta 1. punktā un, otrkārt, atbalsts tiek piešķirts vienādi visiem konkurentiem, kuri atrodas identiskā faktiskajā situācijā, proti, uzņēmumiem, kuru galvenā darbība pierādāmi ir materiālu preču ražošana.

3) Par Regulas Nr. 651/2014 44. panta 3. punkta interpretāciju

82. Saskaņā ar Regulas Nr. 651/2014 44. panta 3. punktu atbalsta shēmām nodokļu samazinājumu veidā ir jābalstās uz piemērojamās dabas resursu nodokļa likmes samazinājumu vai fiksētas kompensācijas summas maksājumu, vai to abu apvienojumu.

83. Būtībā iesniedzējtiesa interesējas par to, vai konkrētā atbalsta shēma balstās uz vienu no šiem trim mehānismiem, ievērojot to, ka *EAVG 2011* paredzētais nodokļu samazinājums tiek noteikts, izmantojot konkrētu aprēķina formulu.

84. Šajā ziņā vispirms ir jānoskaidro, kas precīzāk ir saprotams ar Regulas Nr. 651/2014 44. panta 3. punktā paredzēto nosacījumu, un pēc tam – vai atbalsta shēma atbilst šim nosacījumam.

²⁷ Savukārt šīs regulas 4. pantā ir noteiktas paziņošanas robežvērtības attiecībā uz vairākiem citiem atbalsta veidiem, kuru gadījumā piemērojams būs 5. panta 2. punkta d) apakšpunkts, pie nosacījuma, ka šos atbalstus piešķir nodokļu priekšrocību veidā. Attiecībā uz konkrēto atbalsta shēmu jānorāda, ka saskaņā ar šo shēmu piešķiramā atbalsta summa ir atkarīga no attiecīgā uzņēmuma enerģijas patēriņa, un tādējādi Regulā Nr. 651/2014 šī summa nav ierobežota.

85. Attiecībā uz šo pirmo jautājumu uzreiz jānorāda, ka šo ar Regulu Nr. 651/2014 ieviesto nosacījumu, kura nebija agrākajā grupu atbrīvojuma regulā²⁸, manā ieskatā, Tiesa vēl nav vērtējusi.

86. Turpinājumā vēlos norādīt, ka saistībā ar atbalstiem nodokļu samazinājumu veidā, kas tiek piešķirti saskaņā ar Direktīvu 2003/96, no Regulas Nr. 651/2014 64. apsvēruma izriet, ka, “lai uzņēmumiem efektīvāk dotu dabas resursu nodokļa paredzēto cenu signālu, dalībvalstīm būtu jādod iespēja nodokļu samazinājuma shēmu izstrādāt, pamatojoties uz fiksētas ikgadējas kompensācijas summas (nodokļu atmaksas) maksājumu mehānismu”.

87. No šā apsvēruma beigu daļas, kurā faktiski ir ietverta apzīmējuma “fiksētas ikgadējas kompensācijas summas maksājums” definīcija, es 44. panta 3. punktu saprotu tādējādi, ka tas prasa, lai atbalsta shēma būtu balstīta vai nu uz nodokļa atmaksas mehānismu, kas paredz fiksētu ikgadēju summas maksājumu, vai uz piemērojamo nodokļu likmju samazināšanas mehānismu – un šādā gadījumā atbalsts nevis tiek sniegts atmaksas veidā, bet tiek piešķirts ar nodokli apliekamajai bāzei, piemērojot samazinātas likmes –, vai arī uz abu apvienojumu. Kā to esmu paskaidrojis šo secinājumu 66. punktā un 24. zemspītras piezīmē, šīs divas metodes attiecībā uz nodokļu samazinājumiem ir paredzētas arī Direktīvas 2003/96 6. panta b) un c) punktā.

88. Manā ieskatā, Regulas Nr. 651/2014 44. panta 3. punktā, atskaitot šo prasību, nav paredzēti šo mehānismu īstenošanas nosacījumi. Savukārt, kā tas izklāstīts šo secinājumu 63.–71. punktā, Direktīvas 2003/96 17. panta 1. punkta a) apakšpunktā tādi nosacījumi ir paredzēti attiecībā uz nodokļu samazinājumiem, un aplūkojamajā gadījumā šie nosacījumi ir izpildīti.

89. Manā ieskatā, šāda Regulas Nr. 651/2014 44. panta 3. punkta interpretācija arī pilnībā atbilst Regulas Nr. 651/2014 vispārējam mērķim. Proti, viens no šīs regulas mērķiem ir piešķirt vēl lielāku nozīmi pārskatāmībai un uzraudzībai, kā arī īpaši lielu shēmu pienācīgai novērtēšanai, ņemot vērā to ietekmi uz konkurenci iekšējā tirgū²⁹.

90. Šajā ziņā es tāpat kā Komisija saprotu Regulas Nr. 651/2014 44. panta 3. punktu tādējādi, ka tad, ja atbalsta shēmas balstās uz kādu no trim šajā pantā paredzētajiem mehānismiem, tas nozīmē, ka atbalsta summa ir piešķirta pārskatāmi.

91. Aplūkojamajā gadījumā es tāpat kā Komisija un Austrijas valdība uzskatu, ka konkrētā atbalsta shēma atbilst Regulas Nr. 651/2014 44. panta 3. punktā paredzētajam nosacījumam.

92. Komisija uzskata, ka konkrētā atbalsta shēma balstās uz “piemērojamās dabas resursu nodokļa likmes samazinājumu” 44. panta 3. punkta izpratnē saskaņā ar šī panta teleoloģisku interpretāciju.

93. Manuprāt, konkrētā atbalsta shēma drīzāk balstās uz “fiksētas kompensācijas summas maksājuma” mehānismu, proti, uz nodokļa kompensācijas mehānismu, saskaņā ar kuru ik gadu tiek piešķirta noteikta kompensācijas summa. Precīzāk, konkrētā atbalsta shēma paredz pēc pieprasījuma atmaksāt kalendārā gadā samaksāto enerģijas nodokli. Atbilstoši šim samaksātajam nodoklim ar konkrētās atbalsta shēmas aprēķinu tiek piešķirta fiksēta atmaksa tajā ziņā, kā to uzsver Austrijas valdība, ka nodokļu administrācijai, veicot šo aprēķinu, nav atstāta nekāda novērtējuma brīvība attiecībā uz atmaksājamo summu.

28 Atbalsts dabas resursu nodokļu samazinājumu veidā bija reglamentēts Regulas Nr. 800/2008 25. pantā. Saskaņā ar šo pantu atbalsta shēmas, kuras atbilst Direktīvā 2003/96 paredzētajiem nosacījumiem, ir atbrīvotas no paziņošanas pienākuma ar nosacījumu, ka atbalsta saņēmēji nodokli maksā vismaz Kopienas minimālā nodokļa līmenī, kas noteikts ar Direktīvu 2003/96, un ka nodokļu samazinājumi tiek piešķirti maksimums uz laiku līdz desmit gadiem.

29 Skat. it īpaši Regulas Nr. 651/2014 3.–5. apsvērumu.

94. Tādējādi ir jānoraida *Dilly's Wellnesshotel* izvirzītais arguments, saskaņā ar kuru konkrētā atbalsta shēma neatbilst Regulas Nr. 651/2014 44. panta 3. punktā paredzētajam nosacījumam, jo īpaši tādēļ, ka atmaksa tiek aprēķināta, izmantojot konkrētu aprēķina formulu tajā nozīmē, ka atmaksājamā summa ir atkarīga no attiecīgā uzņēmuma enerģijas patēriņa. Ir viennozīmīgi skaidrs, ka jebkāds atbalsts nodokļu samazinājumu veidā, kas tiek piešķirts saskaņā ar Direktīvu 2003/96, pēc sava rakstura tiek aprēķināts, pamatojoties uz attiecīgo uzņēmumu konkrēto enerģijas patēriņu³⁰.

95. Līdz ar to uz trešā prejudiciālā jautājuma a) daļu es ierosinu Tiesai atbildēt, ka Regulas Nr. 651/2014 44. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ietver atbalsta shēmu, kura ir balstīta uz dabas resursu nodokļa atmaksas mehānismu un kurā skaidri ir ietverta tāda likumīga šā nodokļa atmaksājamās summas aprēķina formula kā pamatlietā aplūkojamā.

V. Secinājumi

96. Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz *Verwaltungsgerichtshof* (Augstākā administratīvā tiesa, Austrija) uzdoto trešo prejudiciālo jautājumu es ierosinu Tiesai atbildēt šādi:

- 1) Komisijas Regulas (ES) Nr. 651/2014 (2014. gada 17. jūnijs), ar ko noteiktas atbalsta kategorijas atzīst par saderīgām ar iekšējo tirgu, piemērojot Līguma 107. un 108. pantu, 44. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ietver atbalsta shēmu, kura ir balstīta uz dabas resursu nodokļa atmaksas mehānismu un kurā skaidri ir ietverta tāda likumīga šā nodokļa atmaksājamās summas aprēķina formula kā pamatlietā aplūkojamā.
- 2) Regulas Nr. 651/2014 58. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka minētā regula paredz atbrīvojumu no pienākuma paziņot par tādu individuālu atbalstu dabas resursu nodokļu samazinājuma veidā, kurš tiek piešķirts saskaņā ar Padomes Direktīvu 2003/96/EK (2003. gada 27. oktobris), kas pārkarāto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai, un kurš ir izsniegts pirms 2014. gada 1. jūlija, kāds ir piešķirtais atbalsts saskaņā ar pamatlietā aplūkojamo konkrēto atbalsta shēmu laikposmā no 2011. gada februāra līdz 2014. gada 30. jūnijam, ja šis atbalsts atbilst visiem Regulas Nr. 651/2014 44. pantā paredzētajiem nosacījumiem.

³⁰ Skat. arī šo secinājumu 27. zemsvītras piezīmi.